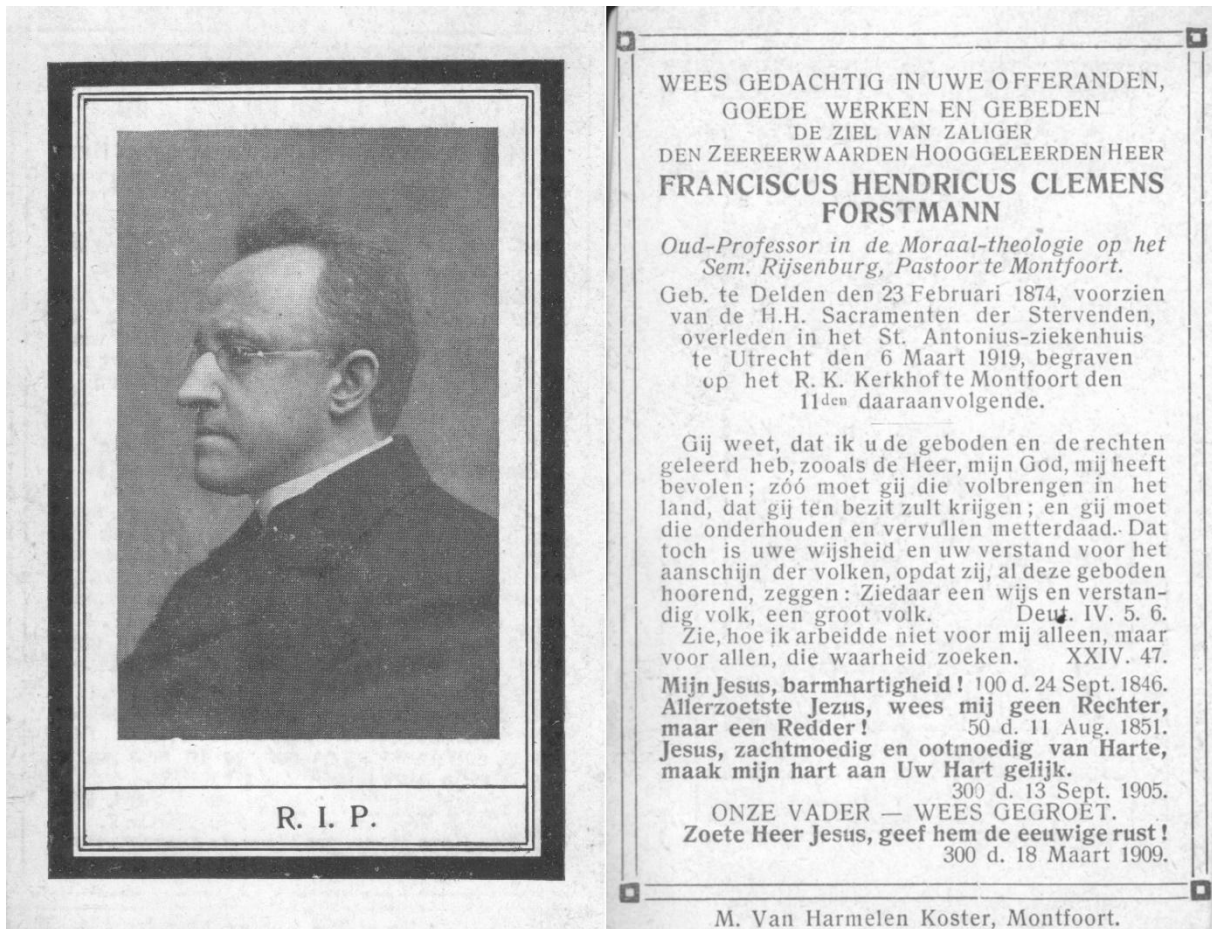

Pastoor Franciscus Hendricus Clemens Forstmann (1874–1919)
Pastoor te Montfoort (1917-1919)

Onlangs kwam een bidprentje onder de aandacht van pastoor Franciscus Hendricus Clemens Forstmann, een geestelijke die in korte tijd een opmerkelijke indruk heeft achtergelaten.

Forstmann werd geboren op 23 februari 1874 te Delden als zoon van Frans Joan Wilhelm Forstmann en Elise Aloïjsia Emilie Burger, beiden afkomstig uit Rheine (Duitsland). Zijn ouders traden op 10 september 1856 in Amsterdam in het huwelijk. Hij was de jongste in een gezin van vijf kinderen, bestaande uit twee broers en twee zussen. Vermoedelijk zijn de broers en zussen van hem in Amsterdam geboren, waar zijn vader als koopman werkzaam was.

Op 19 augustus 1897 werd hij te Utrecht tot priester gewijd. Kort daarna, in september van datzelfde jaar, volgde zijn benoeming tot assistent aan de Sint-Martinuskerk te Utrecht. Reeds op jonge leeftijd viel hij op door zijn intellectuele capaciteiten. De aartsbisschop vertrouwde hem de leerstoel moraaltheologie toe aan het Groot

Seminarie te Rijsenburg (Driebergen). Gedurende elf jaar was hij daar als professor werkzaam. Hij verwierf onder zijn studenten grote waardering door zijn moderne didactische aanpak, zijn brede kennis en zijn heldere betoogtrant.

Naast zijn onderwijsactiviteiten werkte Forstmann aan een publicatie op het gebied van de moraaltheologie, waarvan reeds enkele delen verschenen. Tevens bewoog hij zich actief op maatschappelijk en politiek terrein. In het bijzonder zijn bijdragen aan het debat over vrouwenkiesrecht getuigen van een vooruitstrevende en betrokken houding; hij kan in dit opzicht als een wegbereider worden beschouwd.

In het dagblad *Het Centrum* van 7 maart 1919 werd hij treffend gekarakteriseerd als een persoonlijkheid die zich onderscheidde door oorspronkelijkheid in denken, onbevangenheid in oordeel en helderheid in formulering.

In september 1917 volgde zijn benoeming tot pastoor van Montfoort, als opvolger van pastoor A.B. van Blaricum, die op 26 oktober van dat jaar met emeritaat was gegaan. In Montfoort werd Forstmann vrijwel direct geconfronteerd met de bouwkundige staat van de parochiekerk, die zijn aandacht en zorg vroeg en bij hem plannen tot nieuwbouw deed rijpen.

Zijn pastoraat in Montfoort zou echter van korte duur zijn. Op 13 februari 1919 werd hij opgenomen in het Sint-Antoniushuis te Utrecht voor een operatieve ingreep. Aanvankelijk leek zijn toestand gunstig, zoals nog op 19 februari in *Het Centrum* werd gemeld. Verdere complicaties maakten echter aanvullende operaties noodzakelijk, die uiteindelijk zonder resultaat bleven. Op 6 maart 1919 overleed hij in het ziekenhuis. Op maandag 10 maart 1919 werd zijn lichaam naar Montfoort overgebracht. Diezelfde dag werden om vijf uur 's middags de vespers gezongen in de parochiekerk, geleid door pastoor A.W. Overvelde uit Enschede, bijgestaan door de kapelaans W.Th. Smulders en J.F.F. Sprakel.

De plechtige uitvaart vond plaats op dinsdag 11 maart om half elf. De requiemmis werd opgedragen door pastoor A.W. Heinen te Bunnik, deken van Montfoort, met assistentie van de kapelaans. De lijkrede

werd verzorgd door pastoor J.H.G. Jansen van de Onze-Lieve-Vrouwekerk te Utrecht. Op de begraafplaats werden de laatste plechtigheden verricht onder leiding van mgr. Schaepman. Het koor zong onder meer het *In Paradisum* en het *Absolve Domine* van C. Jaspers, uitgevoerd in vierstemmige gregoriaanse zetting. Omstreeks twaalf uur werd de plechtigheid besloten.

Pastoor Forstmann werd begraven op de rooms-katholieke begraafplaats aan de Lodewijkstraat te Montfoort. In hetzelfde graf werden later ook bijgezet: zijn voorganger A.B. van Blaricum (overleden te Rotterdam op 13 april 1919) en pastoor C.M.J. Spaan (overleden te Montfoort op 25 december 1958).

Hoewel zijn ambtsperiode in Montfoort kort was, getuigt zijn levensloop van grote intellectuele betekenis, maatschappelijke betrokkenheid en pastorale toewijding.

